

భవదీపాది కవితాకాలం

పదివింద కథ

“ఎదిగిన కొడుకుల్ని స్నేహితులచూడు” అన్న ఆంగ్లనూక్రిమీద నానమ్మకం అని నా ఉద్దేశం.

“తాబేదార్లనిగాని; కుటుంబ సభ్యులనిగాని తప్పచేసినాగాని అదమాయితేని అనమర్తుడు” అని మా ఆచార ఉద్దేశం; నన్ను గురించి.

“నెత్తిమీద చేతులు పెట్టి అణగారేస్తున్నారే; అవతలివాడిమీద క్రోధంతెచ్చులేని మంచితనం” అని నా స్నేహితుల ఉద్దేశం.

ఏదో ఒకటి; కారణం- కావి-

కార్యం యేమిటంటేనూ; వెతికివెతికి ఇంగ్లీషు మీడియంలో బోధించే కావితీయాజమాన్యాన్ని ఆశ్రయించి దాని చదవ్వేసిన మా రొంట్లోవాడు బొమ్మగా క్రమశిక్షణారహితంగా ప్రవర్తిస్తూ వుంటేనూ చదువు నిర్లక్ష్యంచేస్తూంటేనూ వాణ్ణి నేను పల్లెత్తుమాట అనకూర్చారుకోడం జరిగింది కొన్నాళ్ళుపాటు. దివరికి ఫస్టియర్ హావియర్ లోలో నాకిది చివర్నించి ఐదోస్థానం వచ్చింది తెలిసిన్నాడుకూడా వాణ్ణి నేనేమీ చూడాలిచపోవడం సంభవించింది.

ఏమీ అనకపోవడం అంటే బొమ్మగా యేమీ అనకపోవడంకాదు; ఏమైనా అనట్టు యెవరికీ రుజువు కాకపోవడంవల్ల మా ఆవిడికి నామీద చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

ఏమిచేశానంటే అసలూ; భమిడిపాటి కామేశ్వరరావుగారిది ఒక హాస్యకథల పుస్తకం వాడిచేతికిచ్చి; అందులో చిట్టికథ చదవమన్నాను.

అందులో; తండ్రి కొడుకుని అడుగుపెడస్వమాట :-

ఏమిద్రోయ్; నీ చదువు రోజుకోసం యిల్లా గుంటపువులు పూస్తోంది ?

ఇప్పుడేం జరిగిందని; నీయిది; నాన్నా ఏమీలేదా. నువ్వు మీ క్లాసులో చివరివాడివిటా ?

తప్పంతా అసలు గుర్తాదాంది నాన్నా వాడేం జేశాచూ; మధ్యనీ ?

మధ్యనే మరి ! ఇన్నాళ్ళూ క్లాసులో చివరివాడు వాడేనా అసలూ !

ఐతే ?

మరి వాడు ఈ మధ్యనే బి.సి. పుచ్చు చక్కాబోయాడాయిరి.

ఈ జోక్ చదివాక మా అబ్బాయిలో ననుకున్న మార్పు రానేవచ్చిందని ననుకున్నాను.

ఎందుకంటే;

మర్నాటిచ్చిచే వాడు; కొంత యింట్లో పట్టున వుండడం; వాళ్ళమ్మ ఏదోదాని ఇంట్లో దొరికేడుగదా అని ధనియాగనగసాలో తెమ్మంటే “నేను చదువుకోవాలమ్మా అంటూ బజారుపస్టు యింట్టడం జరిగింది.

అలాఅలా; యెలాగో ఫస్టియరు చివరి జరిగిన పరీక్షల్లో వాడు డిటెయిన్ కాకండా వొడ్డెక్కేడు.

“ఇంగ్లీషు మీడియం అంటేనే అసలు క్రమశిక్షణ ! వాడు చదవకపోవడం మేమిటి; నీ మొహం ! ఏదో; ఒక్కొక్కప్పుడు ఒక్కొక్క మనిషికి ఏదో కొంత నిర్లక్ష్యం; అంతే !” అని నాకు తృప్తిపడి మా ఆవిణ్ణి సముదాయించబోడమూ జరిగింది.

ఫుళ్ళా సెకండియర్ క్వార్టర్లలో గురిజ్జానెడు దూరంలో పాస్ మార్కులతప్పి మా వాడు వెనకబడ్డాడు. “ఇదేమిటా నాయనా” అని వాణ్ణి ఘట్టిగా అడుగడానికి నాకేదో మొహమాటం అడ్డుపడింది. దాన్ని నా నమ్మకంతో ముడెట్టా; మా ఆవిడ ఉద్దేశానికి భాష్యంలా ఏమీ

కోహలో; నా స్నేహితుల ఆధిపత్యానికి వ్యాఖ్యానంలా జమకట్టాలో నాకు అర్థంకాకకాబోలు మొత్తమ్మీద నాకు రోటమాట రాలేదు.

“బోనీ; పక్క వాటాలో శాస్త్రగారికి పిల్లాణ్ణి వప్పచెబితేనో ?” అని సంచాయిచ్చింది కార్యేషు మంత్రి.

నాకొంచెం భయంవేసింది; చెప్పొద్దూ! ఎందుకంటే; ఆయన కొంచెం కరుకై నునిచ్చి...

రెటైరడానికి వదేళ్ళుముందుగా పెళ్ళిచేసుకున్నాడు; మా పక్కవాటాలోవుంటున్న ఉమాపతిశాస్త్రిగారు. ఆ వయసులో ప్రారంభించి; మరి లేటయిపోలోందని భయపడ్డవాడిలాగ; వరసగో ముగ్గురు పిల్లల్ని కన్నాడు. మైక్రోలు హెడ్వ్యాస్టర్ గా రిటైరై; పిల్లల చదువులకి నానైంట్లు పుష్కలంగా పున్నాయని పట్నం చేరారువాళ్ళు. ఉన్నపూళ్ళో పొలాల కవులు కిచ్చి ఇల్లు అమ్మేసుకునీ; ప్రావిడెంటుఫండూ, ఆదీ చేత యిచ్చుకుని యిక్కడ స్థిరపడి; మా పక్కవాటాలో చేరారువాళ్ళు. అప్పు యిచ్చింది.

ఆయనో పిల్లల్ని అనే మాటయూ కొట్టే చెబెబలూ- ఈ గోడలు అడ్డ లేగబోయున్నట్టుయితే; ఒక్కపూట తృప్తిగా అన్నంతినడంమాట అటుంచి; హత్యలో ఆత్మహత్యలో సంభవించి వుండేదని నాకు అనిపిస్తుంది !

గట్టిగా పన్నెండేళ్లుండవు వాళ్ళు పెద్దవాడికి. ‘ముష్టిలమ్మికొడకా ! అన్నంతినగానే నిద్ద రేమిటా ? లేచి చదూ. పిలక్కితాడుగాని కట్టమంటావాయేమిటి చెప్ప ! చదువెలా వొస్తుందనుకున్నావురా మూడవోచ్ ? సరస్వతీదేవి నీకేమైనా బాకీ అనుకున్నావా యేమిటి ? (అచ్చంగా ఆయన మాటలు చెప్పడంలో వాచ్యసంబంధమైన యిబ్బందులున్నాయి గదాఅని చెప్పగలిగినంత చుర్యారగా

అదే; తమాషా! ఆయనకి చెలి తేలును."

మావాడి మొహం మాటాతుగా తెల్లమైపోయింది. "అయ్యో బాబోయ్; చెలి తేలు యే?" అన్నాడు.

నేను విజ్రంభించాను. "అంటే తెలుసా నువ్వు కక్కడ లెక్కలు చేస్తూవుంటా. పరధ్యానంగా ఎనిమిది తొమ్మిది డెబ్బయ్యారు అని వేసేవనుకో. ఆయన అక్కణ్ణుంచి డెబ్బయిరెండు వెదమని అరపడమో లేకపోతే ఆయన అలా అరిచినట్టు నీకు స్ఫురించడమే జరుగుతుందన్నమాట!

నీకు నమ్మకం లేదు గావును చెప్పవలసిందే? అన్నాను.

"అబ్బే; అదికాదు నాన్న... చదివే ననుకో; చెలిపతీ; క్లెయిర్ వాయిన్ యిలాంటివాల్ని గురించి- కాని; ఉమపతి శాస్త్రిగారికి."

"ఏం; ఆయనకి రూడదా; అలా బీకెక్రె? అంతవచ్చగా కనబడుతున్నారా ఆయన నీ కంటికి?"

"సారీ నాన్నా. నేనన్నది అదిగాదు అని మావాడు. తప్పుకునాడు"

నాలుగు రోజులైంది.

"నాలుగో లెక్క-రాగానే సంబంధం కాదు. అయిదోది చేసిచూడు తెలుస్తుంది. పస" అని శాస్త్రిగారు పొరుగు వాడి లోంచి గట్టిగా అరిచాడు.

మావాడు ఉలిక్కి పడ్డాడు.

ఏమిటా అని వాడిబుక్కులోకి చూశాను. అయిదో లెక్క చెయ్యడానికి గాను అంకం వేసి; అచ్చు పుస్తకంలో యిచ్చిన లెక్కల అర్థంగాక గుడ్డు మిటకరిస్తున్నాడిందనీ పూర్వం కం యింకో కాసి కొని శాస్త్రిగారికి చెప్పగావు" అందామని; నాఉద్దేశం.

మళ్ళీ రెండు రోజులైంది.

ఆదివారం.

ఉదయం పదిగంటలు కాబేదింకాను.

మావాడు న్యూస్ పేపరులో మేగజైన్ శెక్షన్ చూస్తున్నాడు.

"ఆ పనికిరాని రాతలన్నీ చదవకపోతే; ఇంగ్లీషు పుస్తకం తీసిచదవరావలసిందే; ప్రప్టు వెదవా? మొన్నపరీక్షలో ఎన్నోచేయి మార్కులు? నూటికి తోమ్మిదా పదా?" అని అరిచారు ఉమాపతి శాస్త్రిగారు గోడ అవతల్తుంచి;

నేను మా ఆవిడ కోసం కళ్ళు వెలికేను.

రెండో డోసు కాఫీ గ్లాసులో వేసుకుని ఏమీ యెరగని దాన్లూ హుంస కల్లో వాస్తోంది; నేకూర్చున్న చోటికి.

మావాడు పేపరు అవతల పడేసి నిశ్శబ్దంగా యింగ్లీషు పుస్తకం తియ్యడం ప్రారంభించి గమనించి నవ్వుకున్నాను.

కాఫీతాగి; గ్లాసు అక్కడ పెట్టాను.

మావాడు; పుస్తకం మూసి; వెనకింట్లోకి వెళ్ళబోతుంటే గ్లాసుకి వాడికాలు తగిలి పెద్ద చప్పుడుతో దూరంగా పడింది.

"కళ్ళు నెత్తిమీద పెట్టుకుని నడుస్తావు. కదు? ఉండు నీ పని చెప్తాను!" అని శాస్త్రిగారి కేక.

బాగా చదువుతున్నట్టున్నాడేకొడుకు" అన్నాను మా ఆవిడతో; ఆ మర్నాడు మావాడు లేని సమయంలో.

"మన ప్రతాపం యేం లేదు. ఉమాపతి శాస్త్రిగారే చదివిస్తున్నారు." అంది మా ఆవిడ నవ్వుకందాను.

"నువ్వు ఆయనకి ఎప్పటికప్పుడు డేం చేస్తున్నదీ చెబుతున్నావు గావు కిం"

"నామొహం; నాకంత తీరుబాటే?"

"ఆయనా ఇంటిదగ్గరే ఉంటారు; నువ్వు ఇంటిదగ్గరే వుంటావు; ఏమీ చెప్పలేక?"

"నేనేం చెప్పడం లేదు సుమండ్రి చదువనే; నమయానికి సరిపోయేటట్టు అక్కణ్ణుంచి కేకపెడతారు. మొన్న కసారి యామైందంటే- మనవాడు చెప్పించి వొస్తూనే చెప్పలు కాలిలో నీ దుగా విసిరేడు. అందులో ఒకటేమో చచ్చడం మీద పడింది. సరిగ్గా సమయం

క్రివెని ఇంకు
గమ్
ఆఫీసు పెన్స్
వాడి
వాడి విశిష్టతను
గమనించండి.

1221-71

తయారుచేయువారి

క్రివెని ఇంకు ప్లాంట్

751, సునందరూర్ వై.ఎస్.ఆర్. హైవే, హైదరాబాద్-500 081

అనందాన్ని భరించలేనది..."
 "భరించకపోతే చావండి!" ఉక్తోక్తంగా అంది.
 అతనేమీ మాట్లాడలేదు.
 "ఏం మాట్లాడవే!" రెట్టించారు.
 తల దించుకున్నారు అతను.

రెయిన్ మాన్ అగింది.
 దిగిపోతూవుంటే, అతను "కళ్ళాటిగా... మీ అడగు తెలుసు
 కున్నాడు. మీకళ్ళంతరం వచ్చా... నకు ఉత్తరం రాస్తాను
 వెళ్ళి! అలా... ఆయాం రేకి సారీ... అని చూకన్నా ముందు
 రెయిన్ దిగి ఆనందో కలిసిపోయాడు.
 రెండోరోజువే.

నాకు ఉత్తరం వచ్చింది.
 "కళ్ళాటిగా...
 ఆ సాయంత్రం... మీరెంత బాగా పాడం చే, మీ పాట నాకెంత
 అనందం కలిగించిందంటే. భరించలేక
 తంకటి అనందం వేస్తున్నా ఊహ వలేదు. వొద్దుకూడా!
 నాకుం బాగా వచ్చింది.
 ఇంకొకటి చూడమింపను. మీ పాటకూడా వినను. వింటే;
 నా నే ఆ కథం. కాబాకు ఆనందం వచ్చింది పడగ విప్పతుందో
 అనే కొత్తతయం!

నన్ను కలిపించండి! "—మీ..."
 ఇది వుత్తరం.
 ఎంత సేవకొన్నా తెలియదు. నేను వెతుకుతున్నాను. చెమట్లు
 చల్లవాయి. గుంటె రహస్యం. నా కళ్ళలో నిట్ట!

అతనిది ఆరాధనా? ప్రేమా! కోరినా?
 ఎవరు చెబుతారు? కష్టకాస్త్రి చెబుతాడా. ఆవంటి చెబుతాడా?
 నాకు తెలుస్తూవుంది. నేను ఆ పుత్తరం నుండి పెట్టుకోవడం.
 ఒకటి తేడా? మాటకీ మాటకీ మధ్య ఒక ముద్దా? ఏమో?

కొద్దంలో... తనవంటి పోయిన ఆ ఉత్తరం నా పదిహేడేళ్ళ
 తప్పవన్న పొంగులో రలవాచుకుంది."
 ఎదుస్తున్నాను.
 ఎదురుగా సుధీర్... ఏడవలేతా... నవ్వు...
 వేమి ఎదుస్తున్నాను.
 "సుధీర్ గారు నేనకనికోసం రెండోరోజు వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాను.

"తరుపతి నుండి అతనికి జ్వరం. నే వెళ్ళేటప్పటికి అతని కళ్ళు
 నున్ను చూడటా చా మూసుకుని వున్నాయి. నా పాట వినకుండా
 అతని..."

ఇంత భరించ ను. భరించలేను.
 "కళ్ళాటిగా... పీజ్! ఏడవకండి - ఐ కెన్ అండర్ స్టాండ్!
 పీజ్... మనం కౌంచెం అనువుతోకి వెచ్చుకోండి"

"అతనిని కోరి... వాంఛో... ప్రేమో... ఆధారం నాకు తెలిను!
 అతన్నాకు తెచ్చుకుందాపోయాడు. నేను మోసపోయాను - అతని
 కోసం అయితే మీ అందర్లోనూ వెదుక్కుంటున్నాను. అతను నాకు
 కనిపించడం లేదు. పదేళ్ళుగా నేనెంత అనిపిపోయింటాను సుధీర్!
 కెన్ యు అండర్ సాండిట్?"

"అతన్నాకా ఉత్తరం రాయకుండావుంటే బావుంటేదికదూ సుధీర్?
 అతను పిచ్చాడు. సుధీర్ - అతనికి తెలిదు. రాసింది ఉత్తరం అను
 కున్నాడు. ఉత్తరం కాదది నా గుండెల్లో పదిలంగా దాచుకున్న
 మంగళసూత్రం... అనుకోలేదతను..."

"నేను వాస్తూ కళ్ళాటి. నిన్ను పెళ్ళాడానికి నేను ఏప్పుడూ సిద్ధమే!
 నీ గతం నాకొకటి. నా సువ్వు కావాలి! రేపు వీ ఛోన్ కోసం
 ఎదుకుమాస్తూవుంటా!"... సుధీర్ వెళ్ళిపోయాడు.

"అద్దం తో చూకళ్ళు" ఎరని సంతృప్తిగా చూసుకుని; వెళ్ళాస్తానమ్మా
 అనబోయి; చూటికి తాళం వేసి రాధమ్మ గారికి కిచ్చి వీధిలోకి
 నడిచా.

అవునూ?
 ఇలా నేను ఎక్కడికి బయల్దేరింది - ?
 జీవితం కోసం నా? ఎక్కడుంది అది? ?

సుధీర్ తో జీవితం ఒక్కే ఛోన్ కాలంత దూరంగావుంది! సుధీర్
 కాదు అని నేనుచుంటే - జీవితం ఇంకెంత దూరంలోవుంది?
 అనలు జీవితం అంటే ఏమిటి? ?
 అడుగు కడిచా -

అక్కడ పిల్లలూచుకుంటున్నారు.
 "ఎంతెంత దూరం?"
 "కోసెడు తొగును దూరం!"
 "ఎంతెంత దూరం!"
 "కాన కాన దూరం!"
 నాకు నవ్వొచ్చింది! నవ్వునా! వాద్దా?? (వచ్చింది)

కళామందిరం
 ప్రత్యేక కేంద్రం

కళామందిరం
 బస్ స్టాప్ (వేడి నైటర్ క్రాస్ ఎదురుగా)
 హైదరాబాద్ ఫోన్: 34116

FAMOUS FOR...
 LATEST DESIGNS,
 BEST QUALITY
 SILK SAREES

Kala mandir
 MASHEER BACH
 OPP. LADY HENRY CLUB
 HYDERABAD
 PHONE: 34116

ముందునించి జరుగుతోందిలా... ప్రాంత
 వీడు సైకిలుకి ఆయిల్ వేస్తూ చెడ్డబ్బె వేతో
 గేర్ కేసు తడుస్తున్నాడు. అది కొంభం
 డబడబలాడిం దెందుకోను. ఇంకీకో
 ఆయన; "జెప్పవెధవా; సైకిలు చంక
 నాకి పోతుందిరా!" అని అరిచాడు. మరో
 మాటు మనవాడు డాబామెట్టు దిగుతూ
 పిట్టగోడని బూటుకాల్లో తంఱూ వస్తు
 న్నాడు" సరే. ఇవ్వాటితో ఆగోడ కాస్తా
 పుణ్యం కట్టుకో - "అని అరిచాడు ఉమా
 పతీ శాస్త్రీగారు. సరిగ్గా సమయానికి
 వాళ్ళబ్బాయి గోడకి మేకులు. కొడుకూ
 వున్నట్టు వీడికి తెలీక; తెలిపతీతోనే ఈ
 వార్నింగులూ బివాట్లూ వొస్తున్నాయని;
 తనేం చేస్తున్నా ఎక్కడనుంచో వోశక్తి
 కనిపెడ్తూ వుందని భ్రమపడి భయపడ్డం
 జరుగుతూంది" అని మా ఆవిడ వివరిం
 చింది.

ఇంటర్మీడియేట్ ఫైనల్ పరీక్షలు
 చాలాబాగా రాశాడు మూవాడు; ఆతరవాత
 వాడు అలా హింస అనుభవించడం భరిం
 గలేక; తెలిపతీలేదు గాడిదగుడ్డా లేదూ;
 అంతా వట్టిదే- అనుకోకుండా వొచ్చే
 సారూప్యం; అంతా కాకలాళియం-
 అంటూ వివరించేవో పుస్తకం తెచ్చి
 వాడి దృష్టిని ఆకర్షించే విధంగా
 పెట్టాను.

ఆసాయంకాలం ఆ పుస్తకం అక్కడే
 బోర్డించి వుంది. అఖరు కొద్ది పేజీలు
 చదవ్వలసి వున్నట్టు మడతవుంటక్కడ.

ఆ పుస్తకంలో మావాడు ఓవార్లుమీద
 నోట్స్ రాసిపెట్టుకున్నాడు; పెన్సిల్తో
 మొదట్లో దివ్యదృష్టి అని మంఠి పేరుం
 డేది దీనికి. కాలక్రమాన నాస్తికత్వం
 పెరిగి ఈ శక్తి కుద్ర శక్తిగా ప్రచారం
 అయింది. మామూలు మనిషికి
 ఇంచుమించు అందుబాటులో వుండే ఈ
 శక్తిని తెలుసుకోడం ఈ కాలపు జనం
 కర్తవ్యంలా తోస్తుంది" అని; అశోద్ధ
 సారాంశం.

తెలిపతీ గురించి చదవాలి; నిజంలే
 ప్రాక్టీస్ కూడా చెయ్యాలేమో" అనుకు
 న్నాను నేనప్పటి కప్పుడు.

నిక- అప్రాచ్యపు వెధవా! చెప్పే
 మొదటి కట్టుగుంటావుట్రా! అని మె
 కేక పెట్టారాయన. హాడిలిపోయాడ
 అనవాడు. వెంటనే దాన్ని తీసి కిటి
 కింద చెప్పల గుట్టో పొందిగ్గాపెట్ట
 మందలమీది దుప్పటి దులిపి మళా
 పరిచాడు. వీడుమొహం కడుక్కోడాని
 బాట్రూంలో కెళ్ళగానే కిటికీ తలుపు

తీసి పక్కవాటాలోకి చూశాను. వా
 షెడ్లబ్బాయి భూట్టు పాలిష్ చేసుకుం
 న్నాడు!"

"అంచే; అంతకుముందు; మేష్టా
 కొడుకు అంతకుముందే వాడి చెప్పల్
 యేదో కోతిపని చేశుంటాడంటావా?"

"మనవాడికి మీరేదో తెలిపతీ అ
 యిది అంటూ చెప్పార్దగా; అంత